

## USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **ROZUMNÁ CESTA, z. s.**  
sídlem Obřanská 489, Bílovice nad Svitavou  
zastoupený Mgr. Martinem Hasákem, advokátem  
sídlem Květná 171/11, Brno

proti  
žalovanému: **Magistrát města Brna**  
sídlem Dominikánské náměstí 196/1, Brno

za účasti: **IMOS Brno, a. s.**  
sídlem Olomoucká 704/174, Brno  
zastoupený Mgr. Ing. Martinem Řehůrkem, advokátem  
sídlem Bělohorská 3083/59, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2025, čj. MMB/0492341/2025/02/02, zn. 3/89/2025/Par,

**takto:**

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci se z účtu Krajského soudu v Brně vrací zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3000 Kč, který bude vyplacen do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

**Odůvodnění:**

1. Žalobce podal k soudu žalobu proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle § 24 odst. 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, pro období mezi 1.11.2025 až 24.5.2026 rozhodnuto o povolení uzavírky silnice II/383 v ulici Fryčajově v úseku od křižovatky s místní komunikací v ulici Břehové po křižovatku s místní komunikací v ulici Bílovecké a uzavírky souvisejících křižovatek s místními komunikacemi v ulicích Hlaváčova, Faulhabrova, Bílovická, Mlýnské nábřeží a navazující uzavírky ulice Kmochova, a dále o nařízení objížděky vedené objízdnou trasou po silnici II/642 v ulici Rokytově a Žarošické v městských částech města Brna Brno-Židenice a Brno-Vinohrady, po silnici II/373 v ulici Jedovnické v městské části města Brna Brno-Líšeň a přes obec Ochoz u Brna, po silnici II/383 přes obce Kanice, Řícmanice, Bílovice nad Svitavou. Důvodem uzavírky je provedení stavebních prací v rámci realizace I. etapy stavby „Brno, Fryčajova – rekonstrukce kanalizace a vodovodu“ na žádost stavebníka – společnosti IMOS Brno a. s. (osoby zúčastněné na řízení).

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

74/2025

2. Ke své aktivní legitimaci uvedl, že je spolkem založeným občany obce Bílovice nad Svitavou a okolních obcí za účelem prosazování společného zájmu na zajištění bezpečné, plynulé a rozumné dopravní obslužnosti a k zajištění příznivého životního prostředí v lokalitě. Žalovaný napadeným rozhodnutím ztížil dopravní obslužnost obce Bílovice nad Svitavou a okolních obcí, v důsledku čehož bylo podstatně zasaženo do účelu, pro který byl žalobce založen, tedy i do práv žalobce. Dále popsal, že s ohledem na skutečnost, že nebyl účastníkem předchozího správního řízení, nemohl proti rozhodnutí podat opravný prostředek. Ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 27.06.2017, sp. zn. Pl. ÚS 21/16, je však oprávněn podat žalobu přímo proti prvostupňovému rozhodnutí. Nesouhlasí s tím, aby délka objízdné trasy činila 17 km. Pro některé obyvatele bude objízdná trasa až 10krát delší a 10krát časově náročnější. Nelze rovněž předpokládat, že by se rekonstrukce stihla do konce deklarovaného termínu. Splněna nebyla ani náležitost podle § 39 odst. 4 písm. f) vyhlášky č. 104/1997 Sb., neboť příslušné opatření obecné povahy Magistrátu města Brna, odboru dopravy, ze dne 20.10.2025, č.j. MMB/0514175/2025/MAI, nebylo pravomocné v době vydání rozhodnutí. Rozhodnutí podle žalobce nerespektuje rovněž požadavek § 24 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích, aby objízďka byla řádně technicky zabezpečena a byla z hlediska provozu vyhovující. To vede k bezprecedentnímu ztížení životů tisíců obyvatel okolních obcí. Prodloužení trasy povede k nárůstu zplodin vylučovaných do ovzduší, ke zvýšené spotřebě benzínu a nadbytečné emisi CO<sub>2</sub>. Odůvodnění rozhodnutí považuje žalobce za nedostatečné, zejména uvádí, že nebylo řádně vysvětleno, proč dopravu v průběhu uzavírky nelze zajistit kyvadlově. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Současně požaduje, aby soud do doby rozhodnutí ve věci vydal předběžné opatření, jímž by stavebníkovi uložil provést opatření vedoucí k úplnému zprůjezdnění ulice Fryčajova v oblasti dotčené rozhodnutí a současně povinnost zdržet se provádění dalších stavebních prací dle stavebního povolení na stavbu „*Brno, Fryčajova – rekonstrukce kanalizace a vodovodu*“. Dále by soud měl předběžným opatřením uložit žalovanému, aby odstranil dopravní značení, v důsledku kterého je kompletně uzavřen průjezd ulicí Fryčajova v oblasti dotčené rozhodnutím.
3. Žalovaný ve vyjádření ze dne 18. 11. 2025 zpochybnil právo žalobce podat předmětnou žalobu a návrh na předběžné opatření. Žalobce nebyl účastníkem řízení o uzavírce. Okruh účastníků je taxativně vymezen v § 24 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích. Ochranu práv a právem chráněných zájmů fyzických i právnických osob v řízení zastupuje příslušná obec (§ 2 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích). Přestože judikatura v určitých případech umožňuje podat žalobu i osobě, která nebyla účastníkem řízení, musí takový žalobce v souladu s § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, prokázat zkrácení na svých právech. Žalovaný má za to, že rozhodnutím o uzavírce nebylo do práv spolku založeného v září 2025 nijak zasaženo. Vzhledem k tomu, že účastníky řízení byly přilehlé obce, které pečují o potřeby své a svých občanů, žalobci nepřísluší tzv. *actio popularis* (žaloba v zájmu jiných). K tomu by podle žalovaného bylo potřeba oprávnění ze zvláštního zákona (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 157/2013). Upozorňuje rovněž, že předsedou spolku je Ing. T. L., který je současně jednatelem společnosti provozující čerpací stanici pohonných hmot při silnici II/383. Žalobce se tak jeví jako spolek účelově založený k ochraně podnikatelských zájmů majitele čerpací stanice pohonných hmot, nikoliv zájmů obce a jejích občanů. Vydání předběžného opatření by podle něj bylo v rozporu s veřejným

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

74/2025

zájmem. Právní úprava povolování uzavírek z důvodu jistoty v oblasti dopravní regulace a jejího plánování (provádění potřebných prací) vylučuje odkladný účinek odvolání proti rozhodnutí. Stěží tak lze v podstatě odkladného účinku dosáhnout nynější správni žalobou. Žalovaný proto upozorňuje na hrozící neúměrný zásah do veřejného zájmu v podobě prodražení stavebních prací, neuskutečnění opravy apod. K věci samé dodal, že objížďka prodlouží cestu směrem do centra Brna jen obyvatelům horní části Obřan a obce Bílovice nad Svitavou, což je kompenzováno možností využít veřejnou dopravu. Doba povolené uzavírky je omezena na 1. etapu stavebních prací, žalovaný se netají tím, že celá stavba (i uzavírka) má trvat dva roky. Je přesvědčen, že ani pozdější nabytí účinnosti stanovení přechodné úpravy provozu nemá vliv na zákonnost rozhodnutí. Povolení kyvadlové dopravy nebylo možné s ohledem na rozsah prováděných prací a stávající šířku vozovky.

4. Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření ze dne 14. 11. 2025 uvedla, že je generálním dodavatelem obecně prospěšné stavby související s rekonstrukcí více než 100 let starého vodovodu a kanalizace, která je nutná především z důvodu dlouhodobě nevyhovujícího až havarijního stavu předmětných inženýrských sítí. Tato rekonstrukce je časově souběžná a věcně koordinovaná s rekonstrukcí plynovodu („Reko MS Brno – Fryčajova“ – zajišťuje GasNet, s.r.o.) a dále se stavbou přeložky kabelů vysokého napětí (Přeložka kabelů vysokého napětí v ulici Fryčajova – zajišťuje EG.D, projekční kancelář ADITIS GROUP s.r.o.); zejména stav plynového potrubí je přitom havarijní, dochází k únikům a rekonstrukci je tak třeba provést urgentně. Okamžité zastavení prací by oddálilo nutnou rekonstrukci inženýrských sítí a znamenalo by pro jednotlivé stavebníky nepředstavitelné komplikace, včetně značného zvýšení finančních nákladů na potřebné rekonstrukce. Po technické stránce není vzhledem k umístění jednotlivých sítí, potřebných výkopů a potřebného přístupu pro techniku, jakož i pro zajištění bezpečnosti pracovníků a osob pohybujících se v okolí stavby (obyvatelé domů), možné zachovat průjezdnost ani jedním pruhem. Rekonstrukce již byla zahájena. V dotčené oblasti se nachází otevřené výkopy nezbytné pro provádění příslušných stavebních prací. Současně bylo při provádění výkopových prací zjištěno, že rekonstruované sítě jsou ve výrazně horším stavu, než se předpokládalo. Nelze vyloučit lokální propady či dokonce výbuchy nahromaděného plynu. Zpětný zásyp a zprovoznění ulice tedy není technicky možný, resp. mohl by přinést zdravotní a bezpečnostní riziko. V průběhu přípravy tohoto mimořádně složitého projektu byla původně plánovaná doba rekonstrukce podstatně zkrácena, a to ze 3 let na roky 2, a byly stanoveny co možná nejvstřícnější podmínky zachování přístupů k nemovitostem pro rezidenty v oblasti. Nezbytná dopravní omezení se dotknou pouze tranzitní dopravy. Navrhl zamítnout návrh na vydání předběžného opatření, neboť je přesvědčen, že navrhované předběžné opatření je v přímém rozporu s veřejným zájmem obyvatel na ochraně zdraví a bezpečnosti. Zájem na odvrácení nebezpečí souvisejícího s havarijním stavem inženýrských sítí by měl mít nezpochybnitelnou prioritu před zájmem na komfortní dopravní obslužnosti stavbou dotčeného okolí.
5. Soud nejprve zkoumal aktivní legitimaci žalobce k podání žaloby.
6. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou*

74/2025

*domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*

7. Z § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. plyne, že *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.*
  8. Podle § 24 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích *provoz na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích může být částečně nebo úplně uzavřen, popřípadě může být nařízena objížďka. Nikdo nemá nárok na náhradu případných ztrát, jež mu vzniknou v důsledku uzavírky nebo objížďky. Z odst. 2 plyne, že o uzavírce a objížďce rozhoduje příslušný silniční správní úřad na základě žádosti osoby, v jejímž zájmu má dojít k uzavírce. Příslušný silniční správní úřad žádost projedná a) s vlastníkem pozemní komunikace, která má být uzavřena, a s vlastníkem pozemní komunikace, po níž má být vedena objížďka, b) s obcí, na jejímž zastavěném území má být povolena uzavírka nebo nařízena objížďka, c) s provozovatelem dráhy,<sup>13</sup> jde-li o pozemní komunikaci, na níž je umístěna dráha, d) s Policií České republiky, má-li objízdná trasa vést po silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupné účelové komunikaci. Odst. 4 stanoví, že při rozhodování příslušný silniční správní úřad dbá, aby uzavírka byla vždy omezena na nejkratší možnou dobu, objížďka byla řádně technicky zabezpečena a byla z hlediska provozu vyhovující a aby byl umožněn přístup k sousedním nemovitostem. Silniční správní úřad může v rozhodnutí stanovit podmínky, při jejichž nesplnění může udělené povolení omezit nebo zrušit. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.*
  9. Účastníky řízení o povolení uzavírky jsou výhradně osoby zmíněné v § 24 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích. Obecná úprava účastenství (§ 27 odst. 2 správního řádu) tudíž na řízení o povolení uzavírky nedopadá (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2016, č. j. 10 As 264/2015-46). Současné však platí, že (v obecné rovině) je myslitelné, že napadené rozhodnutí zasahuje do právní sféry žalobce, přestože nebyl účastníkem řízení před správním orgánem. Za takové situace nelze jeho oprávnění k podání žaloby podmiňovat podáním odvolání proti napadenému rozhodnutí žalovaného, k němuž byl zjevně neoprávněn a které by jako nepřipustné muselo být zamítnuto. V takovém případě může být výjimečně projednatelná i žaloba proti pravomocnému rozhodnutí prvostupňového správního orgánu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2014, č. j. 4 As 157/2013-33).
  10. Odmítnutí návrhu podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. je vyhrazeno pouze zjevným případům nedostatku procesní legitimace zjistitelným bez pochyb okamžitě, zpravidla již z návrhu samého. Aktivní procesní legitimace je přitom dána již samotnou hrozbou realizace plánem vytčeného cíle, jehož důsledky dopadají do práv žalobce. Není rozhodné, zda v budoucnu k dotčení žalobcových práv skutečně dojde. Postačuje, aby žalobce plausibilně takové dotčení namítal (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2013, č. j. 1 AOs 2/2013-116).
  11. Judikatura vychází z toho, že přímé dotčení spolku na hmotných právech nutně nemusí být dáno dotčením právní sféry jeho členů (například dotčením vlastnických práv). Dotčený na právech může být i spolek, který má v dané lokalitě sídlo nebo který v lokalitě vykonává odborné aktivity. Vyloučena není ani aktivní legitimace spolků s celostátní působností (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2016, č. j. 1 As 13/2015-295). Ekologické spolky tak mohou hájit svá hmotná práva i v případě, že by nebyli
- Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

74/2025

samostatně aktivně legitimováni jeho členové (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2024, č. j. 6 As 166/2023-56). Vždy je však třeba zkoumat, zda má tvrzený zásah důsledky pro dosahování cílů, na něž se spolek zaměřuje. V kontextu Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (č. 124/2004 Sb. m. s.; dále jen „Aarhuská úmluva“) je přípustné rovněž tvrzení o dotčení práva členů spolku na příznivé životní prostředí, má-li tvrzený zásah důsledky pro dosahování cílů, na něž se spolek zaměřuje (nález Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 59/14). U ekologických spolků to znamená (alespoň nepřímý) vztah k ochraně přírody a krajiny (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2024, č. j. 9 As 279/2023-45).

12. Žalobce v obecné rovině tvrdí dotčení svých práv na příznivé životní prostředí a dobrou dopravní dostupnost v souvislosti s povolením uzavírky, která zavádí mnohonásobně delší objízdnu trasy vyžadující vyšší časovou dotaci a zvýšení spotřeby pohonných hmot. Místní souvislost žalobce jako spolku usazeného v Bílovicích nad Svitavou s napadeným rozhodnutím nepochybně dána je. Soud je však přesvědčen, že rozhodnutí o povolení uzavírky nemůže nijak myslitelně zasahovat do práva na příznivé dopravní prostředí; věcná souvislost tvrzeného zásahu ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 59/14, s předcházejícím správním řízením tedy dána není.
13. Zákony nebo mezinárodní smlouvy spolkům mohou umožňovat hájit práva svých členů v oblasti životního prostředí (např. čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy, § 70 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, § 9d zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí). Řízení o povolení uzavírky podle § 24 zákona o pozemních komunikacích však není řízením, v němž je obsažen aspekt základního práva na příznivé životní prostředí dle čl. 35 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Otázky související s ochranou životního prostředí mohly být řešeny zejména v předcházejícím řízení o povolení stavby (rekonstrukce kanalizace a vodovodu) vedeném podle stavebního zákona. Přestože ekologickým spolkům nenáleží účast v řízení podle stavebního zákona na základě zmocnění v zákoně o ochraně přírody a krajiny, tato rozhodnutí mohou napadnout žalobou u správního soudu a bránit tak právo na příznivé životní prostředí zakotvené v čl. 35 Listiny základních práv a svobod (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2023, č. j. 1 As 21/2023-84, nebo ze dne 19. 2. 2024, č. j. 2 As 8/2023-33). Tvrzení žalobce o zásahu do práva na příznivé životní prostředí (které má souviset především s nárůstem spotřeby CO<sub>2</sub> v důsledku delší objízdny trasy), resp. o komplikacích jeho členů s dopravou v řízení o povolení uzavírky, nepředstavuje myslitelné dotčení právní sféry žalobce ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Rozhodnutím o povolení uzavírky dochází k dočasnému omezení obecného užívání silnice, což z povahy věci nezasahuje do práva na příznivé životní prostředí, a nemůže tudíž z tohoto titulu založit aktivní legitimaci k podání žaloby proti rozhodnutí o povolení uzavírky. Plausibilním tvrzením o zásahu do práva na životní prostředí není ani poukaz na nárůst spotřeby pohonných hmot či CO<sub>2</sub> v důsledku využívání objízdny trasy. Délka objízdny trasy může motivovat obyvatele obce Bílovice nad Svitavou (a okolních obcí) k upřednostnění hromadné dopravy namísto osobního automobilu a imise CO<sub>2</sub> jsou spojeny prakticky s každou lidskou činností (touto optikou by prakticky každé správní rozhodnutí mohlo být rozhodnutím ve věci životního prostředí). Nadto je nutné vnímat, že k přistupování dalších subjektů a přiznávání jim práv, s nimiž příslušná procesní úprava výslovně nepočítá, je třeba přistupovat nanejvýš

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

74/2025

zdrženlivě (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2017, č. j. 7 As 311/2016-31).

14. Nynější věc se zásadně odlišuje od žalobcem zmiňovaného případu řešeného Ústavním soudem v souvislosti s uzavírkou Hradčanského náměstí, na němž bylo povoleno shromáždění (nálezy ze dne 27. 6. 2017, Pl. ÚS 21/16, nebo ze dne 15. 1. 2019, sp. zn. III. ÚS 2634/18). Tam žalobce u soudu plausibilně tvrdil dotčení jeho shromažďovacího práva, které mělo být povolením uzavírky dotčeno. Oproti tomu v nynějším případě (jak bylo shora vysvětleno) žalobce konsekventně ani myslitelně žádný plausibilní zásah do svých hmotných práv netvrdí (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2022, č. j. 2 Ao 1/2022-42, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2022, č. j. 1 As 21/2021-30).
15. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce nemá aktivní procesní legitimaci k podání žaloby proti rozhodnutí o povolení uzavírky. Žalobu proto odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou.
16. Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta, soud nerozhodoval o návrhu na vydání předběžného opatření.
17. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Pokud jde o osobu zúčastněnou na řízení, ta nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jí náklady řízení vznikly. Soud ani neshledal žádný vážný důvod, pro který by měl osobě na řízení zúčastněné přiznat právo na náhradu jiných nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).
18. Zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč bude žalobci vrácen podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, ve lhůtě podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

#### Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 3. prosince 2025

David Raus v.r.  
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.